

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 9999 van 17 oktober 2013
in de zaak A. 210.357/XIV-35.271**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Naweed Ahmadzadah
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Mechelsesteenweg 210 A
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 3 oktober 2013, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 108.893 van 2 september 2013 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 8 oktober 2013 aangekomen ter
griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief
rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen uitspreekt waarop de wet van 29 juli 1991
betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de algemene
beginselen van behoorlijk bestuur, in casu het redelijkheidsbeginsel en de materiële

motiveringsplicht, niet van toepassing zijn. Voor het overige gaat de verzoeker in het eerste middel voorbij aan de kern van het bestreden arrest, met name dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn bewering zijn land te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. De verzoeker toont dan ook geen schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

Zoals reeds in de behandeling van het eerste middel werd aangehaald, is de motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen. In tegenstelling tot wat de verzoeker in het tweede middel aanvoert, wordt in het bestreden arrest duidelijk vermeld op welke grond de subsidiaire bescherming wordt geweigerd. Zo verwijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naar de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas en naar het voorhanden zijn van een veilig intern beschermingsalternatief in Kabul. Ook met de kritiek dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen rekening zou hebben gehouden met “de evolutieve aard van het geweld in Afghanistan, meer bepaald in het district Paghman”, gaat de verzoeker voorbij aan die concrete vaststellingen in het bestreden arrest. Daargelaten de vraag of de verzoeker zich dienstig kan beroepen op de omzendbrief van 5 oktober 2006 betreffende de subsidiaire bescherming en de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (de verzoeker verwijst in zijn tweede middel verkeerdelijk naar de richtlijn 2004/82/EG), raakt zijn uiteenzetting over de situatie in Afghanistan de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zeventien oktober tweeduizend dertien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams